

ЦѢНАТА

на

в. „НЕДѢЛЯ“

е:

Въ България за год. [52 бр.] 6 лева

За шестъ месеци 3.50

„ три „ 2 —

ВЪ СТРАНСТВО:

За година 8 лева

„ шестъ месеци 4 „

„ три „ 2.50

Неплатени писма не се приематъ.

Абонамента въ предплатата.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДѢЛЯ

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника: писма, рѣкописи, пари и пр., да се испраща до редакцията въ Плѣвнѣ.

Неупотрѣбени рѣкописи връщатъ се обратно, само ако сѫ придружени съ нужните за това пош. марки

За обявленията на съд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три икти, по 3 ст. За частни по 5 ст. на дума въ 4-та страница, а за първата по 10 стот. За срочни (шестмесечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

НЕКРОЛОГЪ

Съ душевна скръбъ извѣстяваме роднини, приятели и познайници, че незабравимата ни и многообична дъщеря

РАЙНА

(на 3 1/2 год. възраст)

слѣдъ 17-дневно болѣдуване, прѣдаде Богу духъ на 12 Септ. т. г. като ни остави въ неутѣшна скръбъ.

Плѣвнѣ, 14-ий Септемврий 1895 год.

Родители: Вангели и Михаилъ А. Поппови.

НЕКРОЛОГЪ

Настоятелството на Българското Благотворително Театрално Дружество „Пансий“ въ София, съ голѣма скръбъ извѣстява за смърта на незабравимия му членъ и под. Секретаръ:

КАЛЧО ГЛИГОРОВЪ,

роденъ въ с. Шипка, който слѣдъ тридневно тѣжко болѣдуване, на 20-ий Августъ т. г. въ 12 часа по обѣдъ, прѣдаде Богу-Духъ, въ най-цвѣтущата си 21 годишна възраст, като остави насъ, въ най-голѣма скръбъ, сестри, братче, роднини и приятели.

Вѣчна ти память незабравимий ни Калчо!

Прѣдседателъ: В. П. Дюлгеровъ.

Секретаръ: М. Г. Шумналиевъ

Г-нъ Д-ръ Стоиловъ на Плѣвнѣнски банкетъ.

(Продължение отъ 5-ий брой)

По управлението и финанситъ на страната — г-нъ Стаиловъ каза, че въ всичкитъ си дѣла се е ръководилъ отъ идеята да бѣде полезенъ за всички, като распрѣдѣли те-гобата еднакво.

— „За да се облекчи селското население — създаде се закона за акциза — каза той — съ който законъ частъ отъ десятъка, който се плаща исклучително отъ селското население, се прѣнася и на градското, като се облагатъ съ него такива продукти, безъ които се може. Населението — каза г-нъ Стоиловъ — почувствова това облекчение. Въ нѣкой околии, като въ Орханйиската десятъка е билъ намаленъ съ 70 0/0. Азъ заварихъ единъ бюджетъ, при който свърхсметнитъ кредити ежедневно се искаха. — Намалихъ го съ 11 милиона. Бюджетътъ е така точно прѣдвиденъ, щото до днесъ нито една стотинка свърхсметенъ кредитъ е поисканъ: — колкото сме прѣдвидили, толкова събираме, толкова и из-расходваме“. —

„Законътъ за акцизътъ се посрѣщна съ протестъ отъ Австрия, нѣ въ личното си прѣбивание въ Виена — въпроса се изравни и сключената спогодба съ Австрия е въ наша полза, защото отъ 1897 г. ний ще имаме право да облагаме нѣкои Австрийски стоки: дребни и пр. съ 30 0/0, а останалитъ ще плащатъ 14 1/2 0/0. Отъ тука ще имаме единъ приходъ отъ 5 — 6 милиона лева, съ който ще облекчимъ пакъ селското земледѣлческо население, като намалимъ десятъка. — Ний положихме за основа такава система на облагане съ данъци, каквато система — при всичката борба въ най цивилизованиѣ страни — Франция и Англия немогутъ да въведатъ. прогресивниятъ данъкъ. Ний потруихме за основа при облагане съ данъкъ недвижимитъ имоти и емляка“ —

„Ний се погрижихме и за повдигане на нашата индустрия и занаятитъ; не забравихме, при това, и конезаводството: устройхме два конкурса; купувахме конѣ съ високи цѣни, за да подбудимъ населението да отгледа хубава и добра порода конѣ. Покровителствовахме разни Дружества, които се основа- ватъ. Упростихме устройството на земледѣлческитъ каси, за да могатъ хора подъ гаранция да взематъ и по-голѣми сумми, съ по-малка лихва, — която ще намалимъ до 6 0/0 та да могатъ, като исплащатъ главницата, въ нѣколко години да си спестятъ и свой капиталъ“.

— „Осуждатъ ме, че несъмъ покровителствовахъ Македонското дѣло. — Не е вѣрно. Нѣма Българинъ, който да не му симпатизира. Но какво би направили съ хора, които облѣчени съ разни фантастически костюми, ходятъ отъ мѣсто на мѣсто само салтанатъ да продаватъ а като миняхъ слѣдъ два мѣсеца въ Македония, изгорихъ едно село, направи- хъ такива пакости, каквито и Турцитъ не бѣха направили. За доброто на страната — да не въкарваме въ нѣкоя авантюра — азъ взехъ мѣрки да обуздамъ тѣзи, които нѣмаха присърдце доброто на македония. За да се уталожатъ духоветъ въ Македония, азъ съмъ далъ нота да се издадатъ берати на трима владци още“.

Относително външната политика господ. Стоиловъ почна така:

— „За сега съ всичкитъ държави сме въ приятелски отношения, само испращането на депутация и убийството на Стамболова отъ личнитъ му неприатели, — озлоби Австрийската и Ромѣнска преси, но сега всичко дойде пакъ въ редътъ си. Радущия приемъ, направенъ на нашата депутация въ Русия е знакъ на съвършенното ни помиряние, което ще стане съ отваряние на камарата. . . . Никакви отстъпки нѣма да направимъ! Азъ съмъ прѣди всичко за девиза: „България за Българитъ“! Нѣ насъ ни свързватъ съ Велика Русия плѣмненни свързки и религия; въ нашъ интересъ е да се държимъ съ тая Велика Славянска Империя. За да се разбере по-ясно това, нека ми бѣде позволено да направя едно сравнение, като укажъ на ползата и врѣдата — като розунтатъ отъ държе- нието ни съ двойния или тройния съюзи. Ако ний бждемъ съ тройния съюзъ, който и ще подпомагаме въ войната му съ двойния съюзъ и ако побѣди тройния съюзъ — ний ще спечелимъ Крайство, ще имаме, — може би — и

честь отъ Неврокопския вилаетъ, за да се до-ближимъ до Бѣлото море, но ако тройния съ-юзъ бѣде побѣденъ — България ще бѣде заличена отъ картата! Ако ний бждемъ свободни, — не поддържаме никого и при отварянието на войната вземемъ страната на двойния съ-юзъ, каква ще е ползата за България? — Ако двойния бѣде побѣденъ, ний ще си съществуваме — както и сега; но ако двойния съ-юзъ побѣди, за нашитъ 300,000 храбри вой- ници, които ний ще можемъ да извадимъ за помощъ — каква ще е наградата ни? О, тя ще е голѣма: Санстефанска България плусъ — може би — и Едренския и Солунски вилаети. Както виждате интереситъ на страната ни налагатъ да се държимъ съ нашата освободителка“

Съ една кратка рѣчь се напи за здравие-то и дѣятелността на г-нъ Д-ръ Минчевичъ, — на която и послѣдний съ жежка благодар- ностъ отговори. Г-нъ Стоиловъ, обиколи всич- китъ маси и говори на всеки единъ граж- данинъ или чиновникъ по отдѣлно. Гоститъ се разотидоха въ 3 1/2 часътъ въ полунощъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТЪ НИ

Господине Редактере. Моля дайте мѣсто на насто- ящитъ ми рѣдове въ единъ отъ най близкитъ броеве на Вашия вѣстникъ.

Нашитъ Училища.

Още прѣди освобождението на България отъ турско- то робство, когато тукъ — тамъ сѫ чуваше съществуване- то на училища въ България; когато народа ни пъшкаше подъ двойното иго на турцитъ и фанариотитъ, нашия градъ Тулча се славеше съ своитъ добри организирани и на- редени училища, отъ които всяка година излизаха по едно доста почтено число интелигентни сили, които не- уморно работѣха за моралното и интелектуалното възди- гание на своитъ сънародници. Но отъ тогава насамъ съ- тѣчението на врѣмето, всичко се промѣни и нашитъ учи- лища изгубиха това значение, което имаха.

Като хвърли човѣкъ единъ бѣгъл погледъ върху миналото на нашитъ училищни работи и въобще на всич- китъ ни обществени интереси, като гледа и настоящето, задава си въпроса: какво може да се откъва за въ- бѣдѣше.

Такъвъ въпросъ трѣбва да си зададе всеки нашъ гражданинъ, защото онѣзи дѣятелни и интелигентни на- стоятели ги нѣма вече; нѣма вече онѣзи толерантни мѣ- же, които работѣха неуморно за общото добро, за про- гресса и напредъка на нашето учебно дѣло; нѣма вече, казвамъ, онѣзи народни дѣйци, които прѣди 5-6 десетина го- дини игнорираха своитъ лични облаги, за да запазятъ общитъ. А съ какво имъ се заплати още тогава за всич- ко това? съ черна неблагодарностъ, отговарямъ азъ!

Азъ апелирамъ къмъ своитъ граждани, които тъй хладнокрѣвно се отнасятъ къмъ този отъ толкова голѣма важностъ общественъ въпросъ „оставѣте, господа, поне за минутка вашитъ частни работи, и пожертвуйте една частъ отъ скъпоцѣнното си врѣме за обществениитъ ни работи и за нашитъ училища. Неоспоримъ фактъ е, че каквото сѣме се посеѣ въ кръжкитъ души на нашитъ ученици — дѣца, такъвъ плодъ и ще дадѣтъ. Злото, ако не го прѣдотвратимъ, пакъ на нашитъ глави ще се стру- па; ний трѣбва да въспитаме младото поколение, като трѣбва, ако искаме слѣдъ врѣме да имаме добро и инте- логентно общество; ако искаме нашия градъ да цвѣти и се слави. А за да се достигне това трѣбва да се прави изборъ и на лицата, които се поставятъ на чело на общес- твеннитъ ни работи трѣбва да се прави изборъ и на лицата, които се пабиратъ за училищни настоятели, защото невѣ- житъ настоятели всѣкога ще уславятъ и невѣжи учители и учителки, като ще обръщатъ внимание не на образова- ние то и способността, а на платата, каквито бѣха у- делени и минжлата година: единъ градинаринъ, другъ гай- даринъ, трети интриганъ изъ България (види се за до- бро повидение); четвъртия дезертеоръ отъ Българ. ар- мия, А и учителкитъ ни не бѣха нѣкой стоки, защото

миналата година, догдето се оставиха и намери сь-гласно поведението си катри, мѣстия се по нѣколко пѣти въ мѣсеца; а нѣкои отъ минало-годишния учителски персоналъ се отличаваха и сь пошнитъ си похождения и социалистически утопии. И тази година за хатка на минало-годишнитъ учители се игнорираха нѣкои наши сьгражданки — едни свършили въ България, други въ Русия, подпомагани отъ тукашното женско благотворително дружество и то пакъ отъ нашитъ невѣжи настоятели.

Способни учители могатъ да се намиратъ и за нашитъ училища, ами не ли трѣбва да се икономиса и за дѣла? Ето защо се уславятъ некадърни учители, защото имъ се плаща по-малка заплата, та остава и за настоятели нѣщичко. Така върви по насъ, защото никой не се интересува и никой сѣтка не иска за прѣсканитъ на вѣтъра пари и за убиванieto скъпоцѣното време на вѣщо, невиннитъ дѣца.

Сега имаме избрано настоятелство, нѣ и то не се отличава сь нищо отъ старото. И то още не се е погрижило да услови учители сь нужното образование. На въпроса ми, отправенъ къмъ единъ отъ новозабранитъ настоятели, защо учителката Х. . . ., която свърши гимназия въ Русия и притѣжава атестатъ сь отличие, не е условена, отговори ми, че настоятелитъ не били благоволели и защото не била подала на време заявлението си. Види се, че нашитъ невѣжи настоятели каратъ на редъ, като на воденица, безъ да избиратъ тѣзи кандидати, които заслужаватъ да бѣждатъ условени и безъ да взематъ въ внимание тѣхнитъ нравствени и интелектуални способности и качества.

Що се отнася до въпроса, че нѣмало „нали“, както се произнася турска джаравия ще кажеш, че Тулченскитъ граждани знайтъ много добръ състоянието на училищнитъ приходи, та се явяватъ не нужни неговитъ коментарии.

За сега толкось, а за напредъ се обѣщавамъ да дамъ въ единъ отъ слѣдующитъ броеве на в. „Недѣля“ съобщение и по нашитъ обществени и дружествени работи, за да видятъ г-да читателитъ, какъ се скверни светото име на нашето читалище.

Тулча, Септемвр. 95 г.

Fine de siècle.

Нашитъ Ученици въ Калафатъ

(Продължение отъ бр. 5).

Въ 10 часа Видинския Окръженъ Управителъ, Околийскій Началникъ, и нашитъ ескурванти едва могли да взематъ позволение да се отдѣлятъ отъ гостоприемницитъ и да тръгнатъ за Видинъ. Отъ банкетъ на пристанището на казаното паракоче, гоститъ се бѣше изпроводени на чело сь военната музика и обградени отъ гостоприемницитъ. На самото пристанище военната музика е свирела гривичкия маршъ, придружавана отъ ученически пѣвчески хоръ, а въ това време сь чистосърдечни пожелания сѣ се раздѣляли гоститъ отъ гостоприемницитъ. Самото раздѣляване на паракочето отъ пристанището се е съпроводило отъ двѣтъ страни сь живи акламации „Vive le Bulgarie“, „Vive le Romanie“ —

Тѣзи акламации се продължаваха до гдѣто най послѣ почина да се заглупаватъ отъ топовнитъ гърмѣжи въ Видинъ по случай Царския празникъ „Вѣшествието на Негово Царско Высочество на Българския прѣстолъ“.

Горното като донасямъ за сѣдѣние, оставамъ на читателитъ да обсъждатъ до колко сѣ биле вѣрни пуснатитъ напоследѣкъ слухове, че Романия се готвила да окупира България. На всѣки му е извѣстно, че когато се готви единъ човѣкъ да напише вѣда на нѣкой нѣговъ искренъ приятелъ, то той най бързо глѣда да се роди извѣстно охлаждение между нѣго и неговия приятелъ и послѣ по нататѣкъ изяви сѣя отъстѣтеленъ планъ.

Ако дѣйствително е имало нѣкаква подготовка отъ страна на романцитъ за окупирането на България, то въ горѣказанния банкетъ не сѣща да взематъ участие поне административнитъ и висшитъ военни чиновници, а само отъ уважение на прѣдприетата цѣль отъ нашитъ ескурванти щеше свършено на по-скромнъ начинъ да се извърши посрѣщанieto. Кой каквото иска нека каже, нѣ мойто мнение е: отъ романцитъ не трѣбва никой пѣтъ да очакваме зло, помагали сѣ имъ пакъ ще ни помагатъ; не трѣбва да се взема въ внимание мнѣнието на нѣкои вѣстници, които въ днешно време създаватъ въ по-много случаи зло, а не добро.

Между многобройнитъ прои́знесенни рѣчи на казания банкетъ, нашитъ ескурванти се заинтересуваха да узнаятъ съдържанието на онази рѣчь, изказана отъ управителя и ръководителя на помѣнатия по-горѣ образцовъ лозовъ расадникъ, желанието имъ било удовлетворено — дадено имъ било въ кратце това съдържание, което, като доста интересно, намѣрихъ за умѣтно и него тукъ да привѣда и приложамъ:

б. р. Види се този насъ почтенъ дописникъ, да е вземалъ участие въ банкетъ, за това сѣ е възудушвилъ толкова. Да, и ние имаме за нашитъ сѣсѣди това мнѣние, но то се изживи, защото тѣ сами станаха причина. Ако Г. дописникъ-тѣ знаеше да чете Романски и да видише какъ ни правятъ и правиха власитъ, когато се обяви вѣстанието въ македония, помалко би се възудушвилъ отъ джеския приемъ.

Г О С П О Д А !

„Романскитъ виводѣлци се считатъ много цѣлостивъ гдѣто днесъ вѣтъ се прѣдставлява вѣдѣтъ случай да повдигнатъ радостно, прѣвъ Калафатскитъ граждани, пристиганито на мисостъта Ви-тукъ. Господа! Лозарството както Ватъ, по-вече отъ менъ, е извѣстно, днесъ въ всичкитъ почти сѣла и у насъ прѣварва едвавъ кризисчески периодъ, всѣдѣствие на толкова си изпрѣтели, които конквиратъ за оубѣдѣнитъ азъ; думата ми е

за филоксерната поразъ и за други болѣсти, които се биче и още сѣ, единъ разрушителенъ элементъ за лозата, биле сѣ и сѣ единъ отъ най мощнитъ фактори за разпространението на лозарскитъ познания и то до толкова до колкото лозарството е достигнало да стане една наука сь приспособлението й. То, лозарството е достигнало да стане едно искусство достойно за удивление.

Ако филоксерата е една поразъ за всички страни и е едно голѣмо зло, то не по-малка истина е, че тя е принесла една голѣма добрина.

„Много отъ Химическитъ Механическитъ и Физиологическо-вегетативнитъ успѣхи не датиратъ освѣтъ отъ появяването на филоксерата, като паразитъ на лозата.

Ако се позамислитъ малко върху приятелскитъ отношения, който тя е свързала между виводѣлскитъ държави, между хората на науката и между лозаритъ въобще, тогава ще видимъ, че нѣйното влияние е толкова голѣмо, колкото силна е била почувствана тя въ обществениитъ животъ на народитъ.“

Борбата за смирението на тая всеобща поразъ трѣбва да се води задружено безъ да се взема прѣдъ видъ народността и границата.

Азъ, Господа, нѣма освѣтъ да пожелаю щото въ туй отношение да бѣждѣ сѣщо тѣй както въ старата Влахо-Българска империя прѣвъ времето на Иваница: когато романитъ отъ Пиндъ съединени сь Българитъ въ единъ общъ интересъ достигнали да турятъ въ распектъ Византия.

Днесъ Българитъ съединени сь Романитъ дирятъ да истуратъ съществуването и напредѣкътъ на источното лозарство, славата на което не се нуждае отъ прѣпорѣката на западъ.

Впрочемъ пѣжъ,

За здравieto на господа Българитъ, за здравieto на Управляющитъ и въ надѣждата на едно научно съединение между Българи и Романи, които да стѣнятъ въ пѣтътъ на едно цѣлостно Источно Лозарство подъ мѣдрото управление на надѣлжитъ имъ правителства.

За здравieto на, Васъ Господа, които сте се потрудили дани посѣтите за да видите малкитъ и скромни наши работи;

За здравieto на всички Български лозари и за успѣхитъ на лозарството у Васъ, което навѣрно съставлява сѣдѣствие клонъ за богатство въ Българското Селско Стопанство.

Единъ Гражданинъ Ц. Ц.

До Господина

Редактора на в. „Недѣля“ копие в. „миръ“.

Въ брой 3-ий на вѣстника Ви отъ 24-ий Августъ съобщавате че когато вѣстника Ви билъ подъ пичатъ отъ Луковитъ, сте получили една дълга дописка, прѣдружена сь медицинско свидѣтелство и прѣпис отъ заявление до Прокурора, въ която дописка Ви съобщаватъ, че на 15-ий того въ Карлуковския манастиръ менъ ми готвили четири-ма стражари, на Полицейския Приставъ двама и на члена отъ Окръжната Постоянна Комиссия Цоневъ, единъ, по поводъ на което искавате надѣжда, че слѣдъ като сте обнародвали подробноститъ на тая дописка, началството щело да накаже тия двама чиновника, дѣлата на които Вий, безъ никакви провѣрки наричатъ сѣмболовщини.

Небихъ сѣлъ за нужно да отговарямъ на това съобщение, ако бѣше направено отъ човѣкъ, който се ръководи отъ желанието да се неправоу беззакония, несправедливости отъ страна на ръжавнитъ служители и ако се съобщаваха работи, отъ частни вѣрни, за да могатъ да послужатъ за поправка на служители и освѣтление на общественото мнѣние по извѣстни въпроси; нѣтъ кате отъ самото антрифе се вижда, че на дописника Ви, когато Вий напълно сте повѣрвали по прѣди да провѣритъ съобщенията му, обърщате вниманието на началството да отстрани тия чиновници вѣтъ отъ властѣта да чакатъ, спорѣдъ Васъ, нѣкакво блаженно време, то сѣмъ принуденъ да Ви обадя, Г-нѣ Редакторе, че дописника Ви е съобщилъ свършено невѣрни свѣдѣния та е доелъ редѣницата въ заблуждение за да отпраща клеветѣ върху менъ и сѣ обвинение въ сѣмболовщина, за да може всѣ недовѣрие на правителството върху менъ и пристава и по такъвъ начинъ да се изоса дописника Ви отъ Чиновникъ, който не иска да бѣдѣтъ сь службата си посрѣдницѣ на дописника Ви, на частнитъ му интереси и да повдигнатъ насилствено въ населението науселото му рѣломе, а служатъ честно на правителството, което и достойно прѣдставляватъ.

За доказателство на това и за опровержение клеветитъ, които сѣ намѣрили мѣсто въ вѣстника Ви, съобщавамъ Ви, че на Карлуковския манастиръ кждето на 15-ий Августъ се намѣрихъ по дѣламъ служби, бѣха командировани стражаритъ: Сѣко Йотовъ, Ълако Пуевъ, Тодоръ Стойковъ, Лазаръ Рѣковъ, Томо Ниновъ и Старшиятъ конни стражаръ, които бѣха командировани за запазване порядака и предупредение на скандали, зѣбавия и провѣствия, каквито сѣ се случвали прѣвъ миналитъ години при събиране на множество народъ, събранъ отъ вѣколко околии. А стражара Николай Ичовъ още отъ 3-ий того бѣ командированъ сь члена отъ постоянната комиссия Цоню Цонъ въ, сѣгласно писмото на послѣдната подѣ № 1554, за да му оказва сѣдѣствие при изпълнение вѣложенога му миссия отъ постоянната комиссия, подѣ чѣето вѣдѣние се намира карлуковския манастиръ.

Тогава какъ може да се допусне, че четири-ма стражари менъ готвели, двама на пристава и единъ на Цоневъ, когато всичкитъ командировани за запазване порядака и други служби стражари, сѣбили само 6 души и какъ е възможно ако стражаритъ се занимаваха сь потѣние на началства и пристава при такъво множество народъ да не се случи нѣкакъ сѣмболовъ провѣствие, истото прѣвъ миналитъ години на това мѣсто и време сѣ свършило по вѣколко сѣмболовъ и извѣстие на

хора. Относително же готвение и яденѣ въ манастира, ако незнаете, съобщавамъ Ви, Г-нѣ Редакторе, че всичкитъ посѣтители на манастира сѣ гтвили яденѣ, тѣй като карлуковския манастиръ само носи името си манастиръ, защото има само една стара черковица и аданията, направени отъ Плъвенскій Окр. Съвѣтъ за приюдъ, безъ да може посѣтителя бари хлѣбъ да намѣри, ако не си вземе храна сь себе си. Слѣдователно понеже и стражаритъ сѣ хора и трѣбва да се хранятъ, а на нѣкой и сѣмѣствата бѣха дошли, то въ свободното си време може да сѣ спомогнали за зготвянето на храната си, а това незначе, че стражаритъ сѣ готвили на началника си, който си бе занесалъ яденѣ за два дена. Прочие отъ изложеното до тукъ става ясно, че никакви стражари не сѣ готвели нѣто на менъ нито на Пристава, който доде на 14-ий вечерѣта и се храни при приятели. Слѣдователно дописника Ви е съобщилъ нѣверности и клеветѣ на каквито той е привикналъ отъ нѣколко години, като за нѣго до сега нѣто единъ чиновникъ е билъ добѣръ и противъ всички, сѣ исклучение на единъ, чиновникъ въ Луковитъ той се е стараялъ да подстрекава наивни хора да подписватъ безъ да знаятъ какви сѣмболования при разни случаи и по такъвъ начинъ да може застави чиновницитъ отъ него да искатъ наставления при изпълнение службениитъ си обязанности и сь това да експлоатира населението, като ги лѣжи, че всичко по управлението отъ него зависи. Ето цѣлѣта за съобщенята на подобни клеветѣ, сь каквито дописника Ви постоянно си служи.

Относително же моитъ качества въ службено и партизанско отношение, това е работа на моето началство, като чиновникъ отъ 16 години а дописника Ви, който е човѣкъ разваленъ и прѣварѣтъ отъ всички въ Луковитъ и околията, не е компетентенъ да се произнася за хората, защото той самъ е некачественъ въ всѣко отношение и за нѣго нѣма добѣръ човѣкъ на свѣта.

Прочие като Ви моля да обнародвате настоящи-ятъ ми отговоръ въ най блискитъ брой на вѣстника Ви, повторю Ви моля, да обнародвате и цѣлата дописка сь подписа на дописника Ви за да се извади на лице истината.

Ид. Луковитскій Окол. Началникъ:

Н. Д. Тумларовъ

До Господина редактора на в. „Недѣля“.

По поводъ съобщението Ви въ брой 3-ий на вѣстника Ви за получаване „установъ на Софийското економическо дружество“ заедно сь една покана отъ сѣщото дружество сь молба щото гражданитъ изъ провинциалнитъ градове да съставятъ клонове отъ това дружество и намѣка Ви, че и въ Плъвенъ се съставлявало дружество „Глѣдай себе си“ сь сѣщата цѣль отъ менъ и че бѣше давани и вносове, а не сте знаяли какво е станало понатѣтъ, намирамъ за благовѣрмено да Ви освѣтлѣ по този важенъ економически въпросъ, като Ви явя и самий вървѣжъ на работата.

Извѣстие е на всички ни, че слѣдъ освобождението ни, сме захванали да подражаваме на всичко чуждо, като захвърлихме на тавана майчениитъ ни ватала, кросна, нищили, скрипци; черницитъ изсѣкохме за да не ни напомнятъ, че нѣкога сѣ служили за сѣщитъ ни тия майки, за тѣканието на хубавитъ ни веведии, домашни платна, шеяци и пр.-ми дойде на умъ, че това подражение и изоставянето на домашнитъ ни производства, ще се отрази единъ денъ още по лошо и на финансовото ни положение — намислихъ, до колкото силитъ ми позволяватъ, сь пропаганда дано отвикна обществото отъ раскоша и да се остави вече отъ исклучителното употребление на чуждото, гнилото, като се постаряхъ да съставя поменатото общество, сь което до напредване нашата индустрия, да можимъ да си служимъ сь домашната тъканина.

Габрира се, че азъ въ скаската си държана на 16-ий Априлий т. г. упрѣкахъ нѣкои, а особено женско-но и общество въ прѣхласнатостъ по употребление на луксовнитъ обѣлка, като посочихъ историята на нѣкои народи, които благодарение на раскоша сѣ станали жрѣтва и сѣ се изгубили или постоянно клонѣтъ къмъ изгубване, и указахъ пѣтътъ по който можемъ да се отървемъ отъ това общо зло и запазимъ материалното си положение.

Началото ме въздусови много, като видѣхъ около 500 граждани и гражданки които слѣдъ като наслушаха цѣлѣта за съставянето обществото „Глѣдай себе си“, веднага пристѣжихъ да се записватъ души и членове и въ това време още се записваха 60 души членове, повечето мъже, а жени много малко, защото въ чл. 18 на устава е казано: „обществото, Глѣдай себѣ си“ ще изѣтва освенъ луксовнитъ обѣлка, но и разнитъ луксовни шапки, които направени за ничтожна цѣна, се продаватъ отъ разни експлоататори и експлоататорки сь цѣна 5 и 10 пѣти по-висока отъ номиналната имъ стойностъ. За тая цѣль, обаче, настоятелството ще трѣбва да се грижи по-серiously и да опрѣдѣли по-благоразумно сѣдство за замяняването на тая свършено излишна луксовностъ.“ Слѣдъ това мѣ правихъ дѣлѣ покани до записващитъ се членки и членове да присѣтсвуватъ въ Читалищния салонъ за приемането на устава, набиране на настоятелство и да се почне приложението на устава; но и на двѣтъ тия покани болшинството (сѣ исклучение на членкитъ отъ Лѣвското дружество) на подписавшитъ се членове бѣлѣхъ сь отсъствието си. Имаше какво повече отъ това да направѣмъ и трѣбваше да дойдѣ до убѣждение, че вѣско начало у българина сѣ приеми сь ентузиазмъ, а то-послѣ-сѣмболовъ; за това оставѣхъ въпроса да по-сѣдѣ, че да наченѣ на ново да го пропагандирамъ. Но все тѣкъ азъ отъ начало и до сега постоянно живѣмъ, ма-кажъ и да ми прикачваха разни сѣветѣ, на ако щете, че „му мѣдѣла живѣлата“, като заносѣдѣтъ бѣлъ издалъ

сезонна програма съ приложение моделъ за женски костюмъ, отъ която единъ екземпляръ тукъ приложенъ Ви испрашамъ на публикуване когато намѣрите за добръ.

Относително же до събирането вносовеѣ ще Ви кажа това: похарчилъ съмъ около 10 лева за купуване книги, за отлитографирване на устава, програмата и поканитѣ, а съмъ взелъ отъ членовеѣ всичко 6 л. и 50 ст. Обаче при комплектно съставяне на обществото азъ щъ дамъ нуждний отчетъ.

По поводъ Вашата покана и оная на Софийското дружество азъ мисля въ най скоро врѣме да направя и III-та покана за да свикнѣ членкитѣ и членовеѣ за приеманieto на устава, който ще има да допълваме съ нѣкои точки отъ Софийскитѣ и по този начинъ да можи и нашия градъ слѣдъ Столицата да бѣде единъ проникнитъ съ чувство за провѣждане домашнитѣ економически занаятия. По този случай азъ правя аппелъ къмъ благоразумнитѣ гражданки и граждани, да се прѣтежѣ бѣзъ разлика на всѣкакви партии и пригърнитъ чистото наше пародно дѣло. Нека се знае, че само този народъ вирѣзъ, който обича своето и се труди за него. При това читателитѣ нѣка знайтъ, че и всичкитѣ министерства сж отпращали циркуляри до подвѣдомственитѣ си чиновници които начиная отъ 1-ий идущий Октомврий да се обличатъ съ мѣстни шаечевитѣ дрѣхитѣ отъ мѣстни шивачи. При този случай всѣкой българинъ не вѣрважъ отъ да не се въодушеви отъ една подобна мѣрка, на която инициатора министра на финанситѣ г. Гешевъ заслужва повече отъ похвала.

Г. Симеоновъ.

ВЪНШНИ НОВИНИ

Майката на покойния князь Александаръ Батенбергъ сж е починала въ Дармшадъ на 70 год. отъ апоплексия. Тя е била дѣщеря на послѣдния полскій Воененъ Министръ Хауке, женена е била на 1851 съ княза Александаръ хесенски, който умря на 1888 г.

Романския Генералъ Лахавари, когато по голѣмата частъ отъ плѣвенци, сж виждали тази пролѣтъ, когато идва съ ромнжскитѣ офицери, прѣди нѣколко врѣме като билъ на Синай, лѣтна резиденция на Романския Кралъ и на влашкитѣ аристократи, билъ докаченъ отъ единъ запасенъ капитанъ, което обстоятелство, станало причината да се предизвика двубой. Генералъ Лахавари, останалъ победенъ отъ младия капитанъ, прободенъ билъ въ гърдния кошъ и часъ отъ белия дробъ билъ поврѣденъ. Генерала билъ сериозно болѣнъ. Слѣдъ дуела Генерала, като подалъ рѣка на противника си, похвалилъ го, съ думитѣ, „Ти си единъ храбръ войникъ.“

Въ Русия върлува въ нѣкой губернии холера, също и въ мала азия по бреговеѣ на дарданелитѣ. нѣкой денъ сж е случило въ цариградъ единъ случай. Формата на върлуванieto не е такава, каквато е била прѣднитѣ години. Върваме че нашето правителство, да е zelo мѣрки.

Тѣзи дни се очаква назначаванieto, на Графъ Бадени за Министръ на Външнитѣ дѣла въ Австрия, по народностъ е полякъ, а по работа е повече отъ немецъ. Днесъ е още управителъ на Галиция, той е такъвъ огнетителъ на другитѣ Славяни, които заселяватъ галиция, щото смело може да се нарече диктаторъ „Галичанитѣ“ в. на Русинитѣ, се произнася, твърде заъ за него, защото нѣмало, казва кой да го почта и уважава въ галиция, освенъ кръчмаритѣ и багабонтитѣ. Той ще стои още за управителъ до като произведе изборитѣ за галицкия сеймъ. Нѣмцитѣ, твърде го обичали, защото ги покровителствувалъ. И това е славянитѣ!

Нѣколко думи по дописнитѣ за библиотеката на дружеството „СЪГЛАСИЕ“.

Съ особенно удоволствие отбѣлзвамъ на първо мѣсто факта, че въпроса по градската ни библиотека вече става третий пътъ какъ заема мѣсто въ печата на нашата Плевенска журналистика. Особено сега въ № 1-ий брой на в. „Недѣля“ Г. г. дописницитѣ сж по видимоу така живо заинтересовани, че искатъ всичко да стане така скоро, щото въ читалището да прокапе медъ и масло

Добръ че се подсътихте, почитаеми господа дописници, да обрнете благосклонното си внимание на това, спорѣдъ васъ, до крайностъ занемарено учреждение. Да, занемарено и то, спорѣдъ думитѣ Ви, по ввнота на настоятелството. Радвамъ се прочее на случая, че зачепквате, господа, тѣзи въпроси, та съ това ме прѣдизвиквате да поуталожа дерговетѣ Ви, а отъ друга страна ви искренно благодаря, че съ зададенитѣ си въпроси ви сами опѣтвате перото ми да ги нарисува истината, която, може би, ще ви се

покаже малко горчива, ала това ми е безразлично защото съмъ привикналъ да глѣдамъ на нѣщата безпристрастно, което и считамъ за най доброто. Прочее да пристѣпна къмъ въпроса.

При всичко че съ Г-нъ (М) вторий пътъ се срѣщамъ въ литературното поле, за приятенъ дълъгъ считамъ да му напомня, че кавалерството, въ тази посока, трѣбваше да му даде малкъ потикъ да се отзове съ документалнитѣ си доказателства относително зачекнатия и недовѣрненъ въпросъ по черковното ни настоятелство, а тогава да туримъ на второ мѣсто и въпроса за виновницитѣ на читалищното зло. А между другото и това не ни бърка да тръгнемъ да прѣскачаме отъ камъкъ на камъкъ

Г-нъ Милко, като прави на Г. г. читателитѣ една услуга та обяснява вкратцѣ прѣдзначението на публичнитѣ библиотеки и, като ги намира полезни исключително за ония лица, които ламтятъ за знание, запитва: дали и наша библиотека отговаря на назначението си, а слѣдъ това бърза съ отрицателния си отговоръ, когото въ кратцѣ ни и обяснява. За да не бѣда голословенъ, азъ ще цитирамъ думитѣ му и ще се помжча да направя пробѣленъ анализъ между истината и виноватъ, ако се лъжа — между лъжата.

Прѣди всичко ще ми бѣде позволено да направя аппелъ на съвѣстѣта му, че безъ да вникне отъ близо и сирнозно въ сжщността на въпроса, прѣбързалъ съ дракотнѣта си да лъже чрѣзъ печата читающия свѣтъ. При всичко че този фактъ е извѣстенъ на почитаемата редакция, ала за напечатването на тази дописка тя не може и да се вниъ, понеже по кой да е начинъ тя очаква да отбѣлжи резултата отъ толкова пжти зачекнатия въпросъ.

Прѣди всичко дописника прѣтендира че библиотеката нѣмала била библиотекаръ, който да се намиралъ постоянно въ нея и да улеснявалъ желающитѣ да чегатъ.

За това ще му кажа, че нее опрѣдѣлил врѣмето до което той претендира. Дѣйствително, че до 1-ий Февруарий т. г. специално назначаванъ библиотекаръ не е имало, а тази работа се е възлагала на нѣкого отъ учителитѣ, които сж я изпълнявали само въ свободното отъ службата си врѣме и безъ никакво възнаграждение; естествено е, че колкото лицето и да бѣде старателно, а нѣмалъ интересъ, работата винаги ще куца както е и куцала. Азъ бѣхъ се заинтересувалъ да прочета една книжка и, понеже нѣколко пжти не намирахъ библиотекаръ въ читалището, принудихъ се да се отнесъ до прѣдседателя, който ми искаа съжалението си, че неможѣ да удовлетвори исканието ми, понеже съ това щѣлъ да си напуца работата, отъ която имаше личенъ интересъ. Въсползуванъ отъ расказитѣ му за състоянието на читалището, азъ му искавахъ желанието си да прѣдложѣ услугитѣ си на дружеството при каквито условия и да се съгласи то. Настоятелството се съгласи на предложението ми и ми назначи едно скромничко възнаграждение (колкото да нее безъ него), и отъ 1-ий Февруарий т. г. на основание чл. 11 отъ Дружествения уставъ, встѣпихъ въ изпълнение служебнитѣ си обязанности като библиотекаръ на дружество „Съгласие“. Значи библиотеката нее безъ библиотекаръ, защото отъ 1-ий Февруарий до 20 Юлий отъ сутренъ до вечеръ въ опрѣдѣлени отъ настоятелството часове, безъ да пазя интреситѣ на здравieto си, въ голѣмитѣ студове и силнитѣ пекове, неуморно се трудихъ цѣли 5 мѣсеци да приведа колко годѣ въ добъръ редъ библиотеката на дружеството, като сжщевременно я прѣмѣстихъ и въ салона, където по настоящемъ тя се намира. Трѣбваше да се направи классификация на книгата, да се вписватъ въ каталогъ, инвентаръ и азбученъ указателъ; трѣбваше да се поканватъ и записватъ членове на дружеството, да се събиратъ вносове и издаватъ квитанции; да се исплащатъ за миналата година вѣстници и списания; да се исписватъ нови; да се прави подробенъ описъ на гардероба, сѣбната и салона, а така сжщо да се прави распорѣждане за вчeerинки и прѣдставления, които се даваха за въ полза на дружеството, да са продаватъ билети и пр. Всичко това съмъ изпълнявалъ самъ съ помощта на единственния библиотеченъ слуга, когото съмъ подготвилъ да може да изпълнява трѣбванитѣ на читалищнитѣ посѣтители въ време на отсъствието ми. Верѣдъ толкова прѣтрупана работа азъ не съмъ запомнилъ случай, когато да се е явилъ посетителъ въ читалищния салонъ, трѣбванитѣ на когото, ако сж биле въ кръга на обязанноститѣ ми, да не съмъ ги удовлетворилъ.

Не можъ обаче и да скрия жалостния фактъ, че прѣзъ всичко това врѣме господинъ дописника си не е даже нисѣтъ показвалъ въ библиотеката и то вътрѣшно ще да е отъ страхъ, че ще да е чулъ за нѣ-

манието столове, топливо и библиотекаръ, който да му прѣдложѣ услугитѣ си като нѣкой лакей на важенъ чорбаджия, а пъкъ той още се не е се погрижалъ да виѣсе скромната си лепта въ това читалище, та да има понѣ членско право.

До тука — за нѣманието библиотекаръ

Слѣдва.

Ю. К.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 4758

Подписаний Иванъ Чолаковъ п. Сждеб. Приставъ при Плевенскій Окр. Сждъ на II-й участкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 2478 издаденъ отъ Плев. Окол. Мировий Сждия на 21 Юлий 93 г. въ полза на Ради Ивановъ отъ с. Одрне противъ Доша Генова и Атанасъ Цвѣтковъ отъ с. Одрне за 406 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявя амъ за всеобщо знание че отъ 10 Септемврий и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ слѣдующитѣ недвижими имоти а именно:

1) Една частъ отъ единъ дворъ наоляще ся въ с. Одрне въ Китовската Махала около 1 1/2 декара при съседни: Дворъ на дѣжницитѣ, бара и отъ двѣ страни пжтъ оцѣненъ за 200 лева.

Горний имотъ не е задолженъ никомъ. —

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ продаваемитѣ се имоти умо- яватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плевенъ, всѣки присѣдственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдето ще могатъ да пригѣждатъ и книгата относно се по продажта.

гр. Плевенъ, 31 Августъ 1895 год.

пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 202 отъ 93 год.

3 — 3

ВЪТРЕШНИ НОВИНИ.

Спорѣдъ съобщенията, на „Бъл. Тър. вѣстникъ“ и в. „Стара Планина“, въ с. Мерицтери, чирпанска околия сж открилъ источникъ, съ минерална вода, която имала същия съставъ каквато онази на Карлебатъ. Този источникъ, спорѣдъ роскопкитѣ, съществувалъ е още въ старо време, може и отъ Римското владичество, защото се намѣрилъ басейнъ ограденъ отъ дѣбови дърва. Правителство е направило анализата, и сега е пратило химиктѣ за да налива 1000 шишета вода за нашитѣ болници за цѣрение болнитѣ. Ние като съраждаме българския народъ, съ това ново изнамерване на този цѣрителенъ источникъ, надѣваме се, че и Поч-правителство, ще земе присърдце дѣлото, да направи отъ Мерицтери — втори карлебатъ. Стига еже-одно да даваме на нѣмцитѣ паритѣ си, когато нашата богата земя е надарена съ всички прѣлести и богатства. Ако остане на общината, ние пакъ ще имаме сжщитѣ нецѣрителни а заразителни бани и водп, каквито сж Вършечкитѣ, карловски и пр. Първото условие, трѣбова да има удобни помѣщения за посѣтителитѣ. Да се дава на нашитѣ селски общини, експлоатацията ще каже да нѣмаме нищо.

Въ Румелийско време, ако бѣха се дали на Европейцитѣ хисарскитѣ бани, когато ги искаха, ние щехме да имаме нѣщо, а не като днесъ нищо.

Върваме че, просветеното ни правителство, съвмѣстно съ Народното събрание, ще употребѣтъ всѣко каквото зависи отъ тѣхъ, да се направя, повтаряме, втори български Карлебатъ.

Въ София е вече рѣшенъ въпроса за отиразуване 25 годишния юбилей на нашия славенъ поетъ Литераторъ Г-нъ Иванъ Вазовъ. Денътъ е опрѣдѣленъ 24-ий Септемврий 1895 г. когато по особена програма ще стане въ народното събрание тържественъ празникъ. Презъ денътъ ще му се даде банкетъ въ Славянската беседа. Ще му се поднесе сребренъ венецъ. Ние напълно сподѣляме то ва рѣшение на Софискитѣ книжовници, защото Г. Иванъ Вазовъ, напълно заслужва това, което се готви да му се въздаде. —

Фабриката на тукашната търговска фирма Недко Бановъ и синъ его Ганчо, която отъ една-двѣ години се занимава съ преутоговление на разля- чни видове пилаци, съ разни шарушки прилепени въ

краищата имъ, тия дни се е здобила съ едно лице по специалист-членъ отъ друга една компания, което освенъ другата работа щело да представлява фабриката и да я защитава предъ всичкитъ административни и съдебни власти. За трудътъ щелъ да получава половината отъ чистата печалба. Ний отъ наша страна като поздравяваме частната инициатива на Господа Компанионитъ, благопожелаваме имъ добри сътинни за свѣтата Гонима цѣль, а на почитаемото ни правителство, препорачва ме да земе подъ особена грижа и контролъ фабриката, за да неби станало нѣкоя експлозия защото

Научаваме сж, че отъ единъ мѣсець на насамъ, въ нѣкой села отъ Плъвенскій окръгъ сж нахлули безчетно гарги, които ежедневно опростастъ трудътъ на бѣдния селянинъ, нъ за жалостъ никому не иде на умътъ да се загриже за прѣмахване на тия неканени гости. Очевидци разказватъ, че въ селата Каменецъ и Одрене, имаю испоядени мамули по цѣли нивы. Отъ наша страна обръщаме вниманието на Г-да финансовитъ агенти, на които мислимъ въ обязанностъ е да се надзирватъ сегис-тогисъ и въ тия колкото дръбни, толкова и важни въпросчета. Не по малко би трѣбовало да се заинтересува и нашето тукъ авджийско дружество.

КУРСЪ

отъ 9-ий Септември 1895 година.

Българска Народна Банка.

А ж и о:	Куп.	Прод.	Външ.
Срѣбро срѣщу влато:	съ	съ	сирѣ
Продава съ 3.80 на сто	алато	алато	въ
Купува съ 4.50 на сто			алато
Руски книжки руб. 100	262.—	276.—	272.—
Руски франки за. 100	—	101.50	—
Австр. кн. фюр. 100	206.—	210.80	209.75
Австр. франки за. 100	—	100.50	—
Германски марки 100	122.—	123.75	123.50
Герм. франки за. 100	—	100.60	—
Франция			
Белгия			
Италия			
Швейц.			
Англия за лира стерл. 1	25.15	25.30	25.23
Англия франки за. 100	—	100.60	—
Турция за 1 лира т.	22.70	22.85	22.70
Турция за фр. за. 100	—	100.40	—
Романя			
Сърбия			
за фр. за. 100	—	100.20	—
Банкноти Английски,			
Френски, Герман-			
ски, Белгийски и			
Швейцарски	99.25	100.—	—

Националь у Виена Флорини 9.54.5

Български облигации въ Лондонъ 94 — 96

Минимума за всичкитъ горѣовначени държави е 1 левъ.

Комиссия за прѣводи въ ватрѣвността на Княжеството е една десета на сто съ миним. 0.25 ст

БРАЙЛСКОТО ТЪРЖИЩЕ

за храни.

До 10 Септември тържището въ Браила е било въ застои, не показвало никакво повишение, защото не сж се явили купувачи. Обаче отъ 10 Септем. слѣдствие на по голѣми искания, житата сж се покачили и има се въра, че ще се покачатъ още малко.

За сега цѣнитъ сж тѣзи:

За жито 56 1/2 либри	6 л. 50-60
" " 58 "	7 л. 50-60
" " 58 1/2 "	7-15

За ечемикъ 44 либри — 4-35

За Ржжъ 51 либри — 7-15.

Въобще показва едно покачване.

Одесския „Търгов. Вѣстникъ“, е направилъ покана къмъ земледѣлцитъ, да не бързатъ съ продажба на хранитъ, защото има се пълна въра, че ще се дигне цѣната, по единственната проста причина, че реколтата прѣзъ 1895 г. е била изобщо слаба и недостаточна. Голѣмитъ търговци въ Европа, още не биле почвали покупкитъ си.

ОБЯВЛЕНИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4046

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Съдебенъ Приставъ при Плъв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителный листъ отъ 20 Февруарий 1895 год. подъ № 626 издаденъ отъ Плъвенскій Окр. Сждъ въ полза на Исаакъ А. Хазанъ отъ гр. Плъвенъ срѣщу Цончо Ивановъ отъ с. Гривница за 1260 лева и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 15 Августъ и до 31 дець т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ т. явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ недвижими имоти а именно:

1) Една къща въ с. Гривница въ горната махла отъ простъ дървенъ материалъ, дължина 10 аршина, ширина 6 аршина, височина 4 аршина, съ дворъ около 3 декара при съседни: Парашкева Ивановъ, Иванчо Стаменовъ и пъть оцѣнена за 1000 лева.

2) Една нива въ Гривничкото землище въ мѣстността „Ирилена мостъ“ и подъ друго название Средово бранище около 9 декара при съседни: Цончо Станковъ, Иванъ Банчовъ, Петръ Симеоновъ и бара оцѣн. за 198 л.

3) Една нива въ същото землище въ мѣстността „Липачката“ (равнището) около 9 декара при съседни: Петръ Бървака, Вѣтю Цвѣтковъ, Христо Ивановъ и пъть оцѣнена за 186 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горъ. Желаящитъ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присѣдственъ дець и работни часове да наддаватъ гдето ще могатъ да пригѣждатъ и книгата относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ, 16 Августъ 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 77 отъ 95 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4237

Подписаний С. Джуджевъ пом. Съдебенъ Приставъ при Плъв. Окр. Сждъ на III-й участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 5174 издаденъ отъ II-й Плъвенскій Мировий Сждия на 24 Ноември 94 год. въ полза на Иванъ Христовъ отъ с. Кацамуница противъ Симеонъ Младеновъ отъ същото село за 170 лева и други разнос. въ допълнение на обявлението ми № 2433 обнародвано въ мѣстний вѣстникъ „Недѣля“ броеве 20, 21 и 22 т. г. и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 12 Септември т. г. и до 31 дець ще продавамъ втори пѣтъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ длжниковитъ недвижими имоти описани подробно въ горѣказаното ми обявление състоящи отъ три нивы.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която дада първий купувачъ. Желаящитъ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имоти, умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присѣдственъ дець и работни часове да наддаватъ гдето ще могатъ да пригѣждатъ книгата относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ, 22 Августъ 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ С. Джуджевъ

Дѣло № 665 отъ 94 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2853

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Съдебенъ Приставъ при Плъв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителный листъ отъ 2-й Ноември 1894 год. подъ № 2734 издаденъ отъ I-й Плъвенскій Мировий Сждия въ полза на Петко Н. Ивановъ отъ гр. Свищовъ срѣщу Иванъ Колювъ отъ с. Смърдехча за 168 лева и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 17 Августъ и до 31 дець ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитъ недвижими имоти а именно:

1) 1/2 Частъ отъ едно бранище въ землището на с. Смърдехча въ мѣстността „Карахасанскій пѣтъ“ около 27 декара половината при съседни: Дино Пеневъ, Гено Виновъ, пѣтъ и Пазбище оцѣн. за 350 л. пазовин. частъ.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горъ. Желаящитъ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присѣдственъ дець и работни часове да наддаватъ гдето ще могатъ да пригѣждатъ и книгата относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ, 22 Августъ 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 523 отъ 94 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4703

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Съдебенъ Приставъ при Плъв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 9 издаденъ отъ I-й Плъвенскій Мировий Сждия на 4 Януарий 95 год. въ полза на Ив. Нановъ отъ с. Бръшляница противъ Стойчо Мотовъ отъ с. Бръшляница за 260 лева и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 10 Септември и до 31 дець ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитъ длжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Бръшлянското землище въ мѣстността „Долното поле“ около 18 декара при съседни: Мичо Миховъ, Герги Мариновъ, Михо Минковъ и пѣтъ оцѣнена за 350 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горъ. Желаящитъ Г. Г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присѣдственъ дець и работни часове да наддаватъ гдето ще могатъ да пригѣждатъ и книгата относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ, 22 Августъ 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 21 отъ 95 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3327

Подписаний Ив. Чолаковъ И. Д. Сждеб. Прист. при Плъв. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 1688 издаденъ на 17 Май 1894 год. отъ II-й Плъвенскій Мир. Сждия въ полза на Илия Хр. Гайдаровъ отъ г. Плъвенъ противъ Минчо Вжтовъ отъ същия градъ за искъ 220 лева съ лихва и други разноси и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 10 Септем. и до 31 дець ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ градъ Плъвенъ слѣдующитъ принадлежащи на длжника имоти а именно:

1) Една нива въ Плъвенското землище въ мѣстността „Буковскитъ лозъ“ отъ около 3 декара при съседни: Цвѣтко Дачковъ, Тодоръ Нетрополчанина длжниково лозе и пѣтъ оцѣнена за 60 лева.

2) Едно лозе (садъ) въ същото землище и мѣстность отъ около 3 декара при съседни: Иванъ Бетухски Никола Върбановъ, длжникова нива и пѣтъ оцѣнена за 180 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горъ. Желаящитъ Г. Г. да купятъ да продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията въ гр. Плъвенъ всѣки присѣдственъ дець и работни часове да наддаватъ гдето ще могатъ да пригѣждатъ и книгата относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ, 4 Септември 1895 година.

И. Д. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 214 отъ 95 год.

1 — 2

ОБЯВЛЕНИЕ

Акцион. Спестит. Дружество „Гирдапъ“ въ Руссе основано въ 1882 г. Основенъ Капиталъ 1,100,000 лева зл.

Има честта, да обяви на жителитъ въ гр. Плъвенъ и окръгътъ му, че то желай за въ бжджще да разшири кръгътъ на своитъ банкерски операций, както другагдъ въ България, така и въ гр. Плъвенъ, чрѣзъ Агента си Г-нъ Петко Н. Плевъ.

Дружеството „Гирдапъ“, дава подъ лихва пари съ 10 0/0. съ срокове отъ 3 до 6 мѣсеци подъ лична гаранция, приема полици за шконтиране, дава срѣщу влогъ на скжпоцѣнни вѣщи съ една рѣчь върши всички търговски операций, които едно банкерско учрѣждение може да извършва. Дружеството „Гирдапъ“ съ цѣль да привлече свободнитъ капитали, плаща за сега слѣдующитъ лихви:

За безсроченъ влогъ по 5 0/0 год.

За годишенъ влогъ . . 6 0/0 „

Текуща лихвенна смѣтка (тегление чекове) 4 0/0 год.

За повече отъ година и половина 7 0/0 „

Като извѣстявамъ за горнето распорѣждане на Дружеството „Гирдапъ“ Приканвамъ нуждающитъ ся отъ заемъ, или да си внесжтъ свободний капиталъ, ако имъ стане нужда, било шконтиране на полици, както и за други търговски операций, да се отнесжтъ до подписаний, който за бжджще остаа като Агентъ-Кореспондентъ на него Дружество. Също така може да се даватъ допълнителни разяснения. —